

Věc C-77/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

8. února 2021

Předkládající soud:

Fővárosi Törvényszék

Datum předkládacího rozhodnutí:

21. ledna 2021

Žalobkyně:

Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Žalovaný:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Fővárosi Törvényszék (soud hlavního města Budapešti)

[omissis]

Žalobkyně:

Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.
([omissis] Budapešť, Maďarsko)

[omissis]

Žalovaný:

Nemzeti Adatvédelmi és
Információszabadság Hatóság (Národní
úřad pro ochranu údajů a svobodu
informací) (Budapešť)

[omissis]

Předmět sporu:

Správní žaloba v oblasti ochrany údajů

Usnesení

Tento soud [omissis] zahajuje řízení o předběžné otázce a pokládá Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

1) Musí být pojem „účelové omezení“ definovaný v čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu

těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení“) vykládán v tom smyslu, že je v souladu s výše uvedeným pojmem skutečnost, že správce údajů si v jiné databázi současně uchovává osobní údaje, které byly shromážděny nebo uloženy za omezeným legitimním účelem, nebo naopak, pokud jde o paralelní databázi údajů, již není platný omezený legitimní účel shromáždění údajů?

2) Je-li odpověď na první otázku taková, že souběžné uchovávání údajů je samo o sobě neslučitelné se zásadou „účelového omezení“, je skutečnost, že správce údajů současně uchovává v jiné databázi osobní údaje, které byly jinak shromážděny a uloženy za omezeným legitimním účelem, v souladu se zásadou „omezení uložení“ stanovenou v čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení?

[*omissis*] [procesní náležitosti vnitrostátního práva]

Odůvodnění

Skutkový stav

- 1 Žalobkyně je jedním z hlavních poskytovatelů internetu a televize v Maďarsku.
- 2 V dubnu 2018 žalobkyně za účelem provedení testů a opravy chyb vytvořila tzv. „zkušební“ databázi (dále jen „zkušební databáze“), do které zkopírovala osobní údaje přibližně třetiny svých konkrétních zákazníků. V jiné databázi zvané „digi.hu“, která mohla být přiřazena k webovým stránkám digi.hu, uchovávala pro účely přímého marketingu aktualizované údaje předplatitelů bulletinu a údaje od členů administrátorů systémů, které poskytují přístup k rozhraní internetových stránek. Tato databáze obsahovala údaje o téměř 3 % jejích konkrétních zákazníků, jakož i uživatelské údaje 40 správců systému s plnými nebo částečnými správními pravomocemi.
- 3 Dne 23. září 2019 se žalobkyně dozvěděla o tom, že osobní údaje (jméno, jméno matky, místo a datum narození, adresa, číslo průkazu totožnosti nebo případně osobní číslo, e-mailová adresa a čísla pevných a mobilních telefonů) byly přístupné z celkového počtu přibližně 322 000 dotčených osob (297 000 zákazníků a předplatitelů, jakož i 25 000 předplatitelů bulletinu). Samotný *hacker* písemně upozornil žalobkyni na útok v e-mailu ze dne 21. září 2019, přičemž jako ukázkou získal jeden ze záznamů ze zkušební databáze a uvedl technickou povahu závady. Následně žalobkyně napravila chybu, uzavřela smlouvu o důvěrnosti s etickým *hackerem* a poskytla mu odměnu. Databáze „digi.hu“ nebyla útokem dotčena, ale mohla být dotčena.
- 4 Žalobkyně oznámila žalovanému porušení zásady bezpečnosti osobních údajů dne 25. září 2019, což je důvod, proč dne 8. října 2019 zahájil žalovaný řízení o úřední kontrole.
- 5 Rozhodnutím [*omissis*] ze dne 18. května 2020 žalovaný konstatoval následující:

- a) žalobkyně porušila čl. 5 odst. 1 písm. b) a e) nařízení tím, že po provedení nezbytných testů a oprav nevyřadila zkušební databázi dotčenou porušením bezpečnosti údajů, která byla původně vytvořena za účelem opravy chyb, takže ve zkušební databázi uchovávala mnoho údajů o zákaznících po dobu téměř jednoho a půl roku bez jakéhokoliv účelu a způsobem, který umožňoval jejich identifikaci, a nepřijetí opatření (výmaz zkušební databáze) přímo umožnilo porušení ochrany osobních údajů.
- b) žalobkyně porušila čl. 32 odst. 1 a 2 nařízení.

Žalovaný nařídil žalobkyni, aby přezkoumala všechny své databáze obsahující osobní údaje za účelem určení, zda je odůvodněné použít na ně systém šifrování údajů, a informovala jej o výsledku. Žalovaný uložil žalobkyni pokutu v oblasti ochrany údajů ve výši 100 000 000 HUF a nařídil uveřejnění rozhodnutí.

- 6 Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí odvolal na tato ustanovení: čl. 2 odst. 1, čl. 4 bod 12, čl. 5 odst. 1 písm. b) a e) a odst. 2, čl. 17 odst. 1 písm. a), čl. 32 odst. 1 písm. a) a odst. 2, čl. 33 odst. 1, 2, 4 a 5.
- 7 Žalovaný upřesnil, že nařízení je v Maďarsku použitelné od 25. května 2018 a že zpracování údajů dotčených porušením bezpečnosti osobních údajů (uchovávání údajů o zákaznících) pokračovalo i po tomto datu, takže nařízení bylo v projednávané věci použitelné na základě čl. 2 odst. 1 a čl. 99 odst. 2.
- 8 Uvedl, že účel vytvoření zkušební databáze (provádění testů a oprava chyb) se liší od původního účelu zpracování osobních údajů uložených v databázi (plnění smluv), a proto s opravou zanikl jiný účel jako zpracování údajů (provádění testů a oprava chyb). Tím, že po opravě nebyly databáze vymazány, byla tudíž porušena základní zásada „omezení uložení“.
- 9 Pokud jde o opatření týkající se bezpečnosti údajů v souvislosti s uchováváním údajů, žalovaný měl zejména za to, že porušení bezpečnosti údajů lze přičíst již dlouho známé a opravené zranitelnosti systému používaného žalobkyní pro správu obsahu, nazvaného „Drupal“, jehož vady nebyly žalobkyní opraveny, protože dostupný opravný balíček nebyl oficiální. Na základě znaleckého posudku o bezpečnosti informací předložených v řízení žalovaný upřesnil, že narušení bezpečnosti mohlo být napraveno vhodným počítačovým programem s pravidelnými kontrolami zranitelnosti a vhodným šifrováním údajů, avšak žalobkyně tím, že nepřijala tato opatření, porušila čl. 32 odst. 1 a 2 nařízení.
- 10 Žalovaný rovněž uložil žalobkyni pokutu v oblasti ochrany údajů na základě čl. 83 odst. 2 nařízení a některých ustanovení az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (zákon č. CXII z roku 2011 o právu na informační sebeurčení a informační svobodě).

Předmět sporu

- 11 Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu.
- 12 Pokud jde o zásadu „účelového omezení“, žalobkyně tvrdí, že údaje o zákaznících přenesené do dotčených databází byly shromážděny legitimně za účelem uzavření smluv o předplatném podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení a že tento účel se při sestavování zkušební databáze dotčené porušením ochrany údajů nezměnil. Žalobkyně vytvořila zkušební databázi za účelem uložení údajů, aby je nadále měla k dispozici za původním legitimním účelem, za kterým byly shromažďovány. Vytvoření zkušební databáze, tedy uchovávání údajů shromážděných v jiném vnitřním systému, tedy není neslučitelné s účelem shromažďování údajů. Zásada „účelového omezení“ podle ní neuvádí, jaký je interní systém, ve kterém je správce oprávněn legitimně zpracovávat shromážděné údaje, stejně jako tato zásada nezakazuje ani kopírování legitimně shromážděných údajů. Žalobkyně tvrdí, že rozsah zpracovávaných osobních údajů nebyl rozšířen vytvořením zkušební databáze, a pokud vytvoření nebo udržování této databáze případně zvýšilo rizika pro bezpečnost údajů, nelze to považovat za porušení základní zásady, ale nanejvýš za otázku týkající se bezpečnosti údajů ve smyslu článku 32 nařízení. Domnívá se proto, že uložením údajů o zákaznících uchovávaných za legitimním účelem i do zkušební databáze, neporušila čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení.
- 13 Pokud jde o zásadu „omezení uložení“, žalobkyně tvrdí, že účelem zpracování údajů o zákaznících nebylo opravit chyby, takže doba uchovávání údajů nemůže být určena na základě ukončení opravy chyb. V důsledku toho neporušila požadavek týkající se omezení uložení tím, že neodstranila zkušební databázi ihned po opravě chyb, jelikož měla právo uchovávat údaje uvedené ve zkušební databázi způsobem umožňujícím identifikaci subjektů údajů bez ohledu na opravu chyb. Proto jí nelze přičítat ani porušení čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení.
- 14 Žalobkyně požádala předkládající soud, aby předložil Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se zejména výše uvedených skutečností.
- 15 Žalovaný navrhuje zamítnutí návrhových žádání žalobkyně. Má za to, že v projednávaném případě neexistuje žádná relevantní otázka, která by mohla být předmětem rozhodnutí o předběžné otázce.

Relevantní unijní právo

- 16 Článek 5 odst. 1 písm. b) nařízení, který se týká zásad, že osobní údaje musí být shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely se podle čl. 89 odst. 1 nepovažuje za neslučitelné s původními účely („účelové omezení“).

- 17 Článek 5 odst. 1 písm. e) nařízení stanoví, že osobní údaje musí být uloženy ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány; osobní údaje lze uložit po delší dobu, pokud se zpracovávají výhradně pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely podle čl. 89 odst. 1, a to za předpokladu provedení příslušných technických a organizačních opatření požadovaných tímto nařízením s cílem zaručit práva a svobody subjektu údajů („omezení uložení“).

Relevantní maďarské právo

- 18 Nařízení je v Maďarsku účinné a je použitelné od 25. května 2018. Položené předběžné otázky se týkají použití nařízení.

Důvody, proč je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nezbytná

- 19 Otázky, v jejichž souvislosti předkládající soud požaduje od Soudního dvora Evropské unie usměrnění, se týkají výkladu zásady účelového omezení stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení a zásady omezení uložení stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení.
- 20 Shromáždování údajů o zákaznících, které žalobkyně vložila do zkušební databáze dotčené porušením ochrany údajů, bylo provedeno za účelem uzavření smluv o předplatném v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení a žalovaný nezpochybnil jejich legalitu.
- 21 Předkládající soud si klade otázku, zda zkopírováním údajů do jiné databáze, které – jak je mezi účastníky řízení nesporné – byly shromážděny za omezeným účelem, mění účel shromáždění a zpracování údajů. Je třeba rovněž určit, zda skutečnost, že je vytvořena zkušební databáze (to znamená ukládání údajů shromážděných za uvedeným omezeným účelem v jiném vnitřním systému údaje) a nadále zpracovává údaje o zákaznících, je slučitelná s účelem shromáždění údajů.
- 22 Předkládající soud má za to, že zásada účelového omezení neposkytuje jasné informace o interních systémech správce, v jejichž rámci je správce oprávněn legitimně zpracovávat shromážděné údaje, ani zda tento správce může tyto údaje kopírovat do databáze, aniž je narušen účel shromáždění údajů.
- 23 I když vytvoření zkušební databáze (tedy ukládání údajů v jiném interním systému) není slučitelné s účelem shromáždění údajů, předkládající soud se s ohledem na zásadu omezení uložení táže, zda vzhledem k tomu, že účelem zpracování údajů o zákaznících v jiné databázi nebyla oprava chyb, nýbrž uzavření smluv, je nezbytná doba uložení vymezena opravou chyb nebo plněním smluvních povinností.

24 [omissis] [procesní náležitosti vnitrostátního práva]

25 [omissis] [procesní náležitosti vnitrostátního práva]

Závěrečná část

V Budapešti dne 21. ledna 2021.

[omissis] [podpisy]

PRACOVNÍ DOKUMENT